מטרת תומכי תמימים

ב"ה יום ג' ג' לחדש טבת תר"ס לפ"ק
ליובאוויטש

כבוד הרב הנכבד ומרומם אי"א וו"ח מו"ה מאיר שלמה שי' וכבוד ה' הנכבד ומרומם וו"ח יא"מ מו"ה אשר שו'-ב שי' וכבוד ה' המופלג ומרומם אי"א וו"ח מו"ה אברהם שו"ב והעוזרים ומתעסקים במעשה הצדקה הלזאת יתברכו בכט"ס!

אחדשה"ט. הנה בשנת הז'תרנ"ז ביום א' ט"ו לחודש אלול, האיר ה' את עיני כ"ק שליט"א, לפקח בטובת נערי אנ"ש הצמאים לדבר ה' זו הלכה, ללמוד גפ"ת בשקידה ושיהיו מודרכים בדרך המוסר וי"ש, שיקבעו עתים איזה שעות בכי"ו ללמוד דברי אלקי' חיים, אשר הנחילנו אבותינו רבותינו הקדושים נו"נ זי"ע, למען יוקבע בלבותם מנעוריהם אהבת ה' ויראתו ובעודם באיבם יונטע בלבבם עבודתם בקודש בהגותם בתורה הנגלית, ויוסר מקרבם כל הסיגי' ודעות הזרות המתדבקי' בעוה"ר בעתותינו אשר גם תורתם נהפך ר"ל לארס בקרבם ולא לסם חיים כאשר עינינו רואות בעוה"ר אשר רבתה המכשלה ר"ל גם כאשר יצאו מהם מורים אשר רבים חללים הפילה יען אשר לא נשרש בקרבם יראת ה' ואהבתו ותהי למודם בתורה הק' כלמוד שאר חכמות מלאכותית, אך למען לפרנס ביתם בכבוד שהוא היפך רצון הממש כאשר ביארו לנו חז"ל אל תעשם עטרה כו' ולא קרדום כו' וממילא נצמח אשר רבים לא הסתפקו א"ע בפרנסת התורה וינזרו אחור ללמוד שארי החכמות המשתררים יותר ועלולים יותר להצל ת גופנית אחרי אשר חכמת התורה נשתווה בעיניהם כשארי חכמות מלאכותית ה' ירחם שארית דתו ועדתו להאיר עינינו בתורה אשר מאת ה' היא לנו למורשה ונשגבה מכל חכמה וקדושה ובאמצעות נדבק אליו ית' אשר בה נחי' חיי עולם.

ע"כ גילה דעתו הק' לפני אנ"ש אשר רצונו לייסד מקום אש ר ילמדו שם נערי אנ"ש ויתעסקו בגפ"ת בשקידה ובהשגחה עצומה באופן שיקבעו שעה קבוע ביום ללמוד דברי אלקים חיים להשריש בלבבם אהבת ה' ויראתו מעודם ואור התורה יאיר בקרבם להיות זוכים ומזכים את הרבים. ונתקבלה דעתו הקדושה ונתעוררו אז נדיבי אנ"ש אשר היו באותו מעמד והזילו מכספם איש כנדבת לבו ונתאספו כמ ה נערים מופלגי תורה, וקבע כ"ק שליט"א מקום למענם במקום מוכש ר והעמיד עליהם מורה ומשגיח על הדרכתם כרצון כ"ק שליט"א, ולומדים דברי אלקים חיים בכל יום שעה קבוע והדברים קבוע בתו ך תוכם ושגורים גם על לשונם.

(...)

בהתימי דבריי בבטחוני אשר ישימו מקום בלב אנ"ש יען כי מובן לכל בר שכל ענין זה נוגע לכללות היהדות כי ישראל ואוריית' וקוב"ה כ" ח.

ויקבלו החוה"ש מאדה"ש כאוות נפשם ונפש העוסק בחבר' תומכי' תמימים ואומר שלום וברכה

יוסף יצחק שניאורסאהן

(אג"ק כ"ק אדמו"ר הריי"ץ ח"א ע' ב)

דעם רבינ'ס קינדער

אצל התמימים צריך להיות "וניפלינו"

נו. בהתוועדות הנ"ל שבה ביאר כ"ק מו"ח אדמו"ר תורת הבעש"ט בענין השמות "יהודים" ו"בני ישראל" – דיבר גם אודות הענין ד"ונפלינו", בנוגע לבני ישראל בכלל (כהפירוש הפשוט בכתוב), וסיים בפרטיות בנוגע לתלמידי תומכי תמימים.

תלמידי תומכי תמימים – כוונתי עתה לתלמידים כפשוטם – צריך להיות אצלם הענין ד"ונפלינו:"

מבלי הבט על כך שאילו היו נמצאים במקום אחר ובמצב אחר, היו להם תירוצים, שמשום זה חסר אצלם בענין פלוני ומשום זה חסר אצלם בענין פלוני, הנה מבלי הבט על התירוצים, ואפילו כאשר מזמינים להם ("מ'רוקט זיי אונטער") תירוצים, תהי' הנהגתם באופן של "ונפלינו" – שלא להתפעל מכל זה, אלא לעסוק במילוי תפקידם בלימוד "תורה תמימה", תורה הנגלית והפנימית גם יחד, באופן של התאחדות שלימה וגמורה.

נז. וכמו"כ אין להתפעל אפילו מזה שישנם כאלו שבאים ואומרים שאי אפשר למצוא תלמידים שיעסקו בלימוד החסידות באופן של הצטיינות.

–התלמידים לא צריכים לדעת מכל זה, אבל אפילו אם הם יודעים מזה, אינם צריכים להתפעל מזה.

עליהם לדעת שהולכים הם בכחו של כ"ק מו"ח אדמו"ר, שהוא הלך בכחו של רבו, אביו, כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע, וכן הלאה דור אחר דור, וכמדובר כמ"פ שאין זה רק באופן של "ממלא מקום", אלא הוא הענין עצמו, כי, העצם כשאתה תופס במקצתו אתה תופס בכולו, וכיון ש"ברא כרעא דאבוה", וכך הולך ונמשך דור אחר דור, הרי זה באופן ש"אתה תופס בכולו",

ולכן יש בהם הכח להצליח בלימוד הנגלה ובלימוד החסידות באופן בלתי משוער!

ואלו שרוצים לומר עדות באופן אחר – עדותם פסולה מעיקרא!

אם התלמידים אינם יודעים אודות עדות זו – אשרם ומה טוב חלקם, ואם מישהו עשה שטות וסיפר להם – הרי זה בטל ומבוטל מעיקרו.

ובעזה"י יקיימו התלמידים מצדם את הענין ד"יגעת"; וכ"ק מו"ח אדמו"ר – עם הכח של כל הרביים, עד לעצמות ומהות א"ס ב"ה (שהרי "צדיקים דומין לבוראם") – יצליחם שיהי' "ומצאת", מציאה מופלגה ביותר.

(משיחת פורים תשיט)

השכלה ללא עבודה

בישיבת תומכי תמימים למדו שני תלמידים מהעיירה ראקשיק, ולשניהם קראו בשם פנחס. מכיון שבתומכי תמימים כינו כל תלמיד על שם המקום ממנו הוא הגיע, נקראו שניהם בשם "פיניע ראקשיקער".

לימים, כאשר ירדה הישיבה למחתרת, בעקבות רדיפות השלטונות הקומוניסטי, נפרדו דרכיהם של השנים. ארע פעם וקבוצת צעירים מה"קונסומול" (=מועדון הנוער הקומוניסתי) רדפה אחר חבורת תלמידי ישיבת תומכי תמימים ותוך כדי המהומה נפגשו הפנחסים משני עברי המתרס.

"כיצד נפלת כאן?! – שאל פנחס ה'תמים' את ידידו לשעבר – הרי אתה יודע את האמת! הלא למדת בתומכי תמימים?"

ענה לו הלה כשהוא מבוייש ונכלם: "אכן, אני יודע את האמת, אך הנסיון היה קשה עבורי ולא יכולתי לעמוד בו. אני חושב שהסיבה לכך היא, כיון שבשהותי בישיבה למדתי חסידות לשם "השכלה" בלבד, לא יישמתי את הדברים לשם "עבודה", לא הפנמתי את הלימוד בחיי היום יום. היתה ראשית הירידה ומשום כך הגעתי למצבי הנוכחי..."

התקשרות אל הרבי נוגע בחיים רוחניים וגשמיים

יא. ומזה מובן גודל ההכרח בענין ההתקשרות לרבי – משה שבדור, אתפשטותא דמשה בכל דרא:

ובהקדמה – שאף שהלשון הוא "אתפשטותא דמשה", התפשטות בלבד, מ"מ, כיון שמדובר אודות עצמי, ה"ז באופן ש"העצם כשאתה תופס במקצתו אתה תופס בכולו", כך, שגם באתפשטותא דמשה שבדור ישנו כל העצם דמשה.

וע"י ההתקשרות לרבי – משה שבדור, שיש בו כל העצם דמשה – מקשר הרבי את הסתים שבנשמה (ע"י סתים דתורה) עם הסתים דקוב"ה.

ולכן: כל ישראל צריכים לידע שע"י קיום התומ"צ בלבד, ללא התקשרות לרבי, וללא פנימיות התורה שנתגלתה ע"י הרביים, מגיעים אמנם לדרגות הכי נעלות בקדושה, אבל חסרה ההתקשרות דעצם הנשמה עם עצמות ומהות א"ס ב"ה; ובהכרח שתהי' ההתקשרות אל הרבי – משה שבדור, שיש בו כל העצם דמשה – שהוא מקשר את הסתים דישראל, עצם הנשמה, עם סתים דתורה, פנימיות התורה שנתגלתה ע"י הרביים, ועי"ז עם סתים דקוב"ה.

יב. וכשם שהדברים אמורים ברוחניות (שהמשכת עצם הנשמה נעשית ע"י הרבי, משה שבדור) – כן הוא גם בגשמיות: החיות העצמי (שהוא למעלה מההתחלקות דגיבור וחלש, שהחילוק ביניהם אינו אלא בכחות הגלויים) – התגלותו והמשכתו נעשית ע"י הרבי דוקא, משה שבדור.

כלומר: בנוגע להתפשטות החיות – הרי כשישנו איזה קלקול (לא רק העלם החיות, אלא קלקול בהתפשטות החיות) יכולים לפנות לרופא, והרופא יכול לעזור; אבל בנוגע לחיות עצמי – לא יכול רופא לעזור, ובהכרח לפנות אל הרבי דוקא, משה שבדור, שיש בו כל העצם דמשה, והוא יכול להמשיך גם חיות עצמי.

ומזה מובן שגם כאשר חוות-דעתו של הרופא היא שפלוני אינו יכול לחיות ח"ו, הרי, בנוגע לחיות עצמי אין הרופא בעל-הבית, וביכלתו של הרבי, משה שבדור, להמשיך חיות עצמי.

יג. בענין ההתקשרות אל הרבי יש תועלת גם בהדיבור על זה – בבחינת "ונשלמה פרים שפתינו".

(וסיים כ"ק אדמו"ר שליט"א:) יעזור השי"ת שלא יצטרכו להענין ד"ונשלמה פרים שפתינו", אלא הרבי בעצמו – "הרבי שליט"א" – יוליכנו לקראת משיח צדקנו.

(משיחת ש"פ ויקהל, פ' שקלים תשיא)

כתב יד קודש

מענה לא' שנדמה לו כי הרבי, ח"ו, ריחקו:

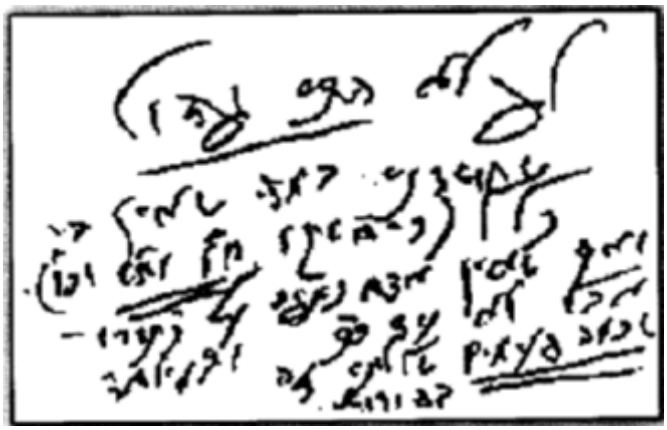

לפלא הכי גדול
שחושדני במה שאין בי
כלל (ריחוקו ח"ו וח"ו וכו').
ואף שאין אדם נתפס על צערו -
אבל לא עד כ"כ [=כדי כך]
ובמיוחד
שכמה פעמים שללתי זה בפירוש